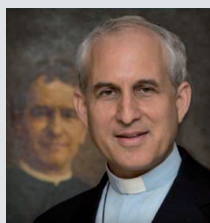

CAGLIERO 11

Zpravodaj pro salesiánskou misijní animaci

VĚSTNÍK ODBORU PRO MISIE SDB PRO SALESIÁNSKÉ KOMUNITY A PŘÁTELE SALESIÁNSKÝCH MISÍ

Svaté brány milosrdenství se na celém světě již uzavřely. I mobilní brána v diecézi Gizo na Šalamounových ostrovech, která cestovala na lodích až do odlehlých vesnic Oceánie, výsledek to neúnavné misijní kreativity našeho salesiánského biskupa Mons. Luciana, Capelliho.

Drazí spolubratři, drazí přátelé, naskytá se otázka, jak ji udržet otevřenou dokořán! Totiž bránu misijní milosti v každém srdci a v každé komunitě. Ať se ta brána nikdy nezavře, tak jako se zavřela onen večer, když panenská Matka hledala místo, kde by přivedla na svět Emmanuele.

**Chudý a opuštěný Pán neustále klepe: nezavírejme dveře!
Nezavírejme dveře před zástupy migrantů z různých kontinentů!
Nezavírejme dveře na Blízký východ a pro miliony mladých lidí v arabském světě!
Nezavírejme dveře do Evropy mládeži na hranicích chudoby a náboženské vyprahlosti.
Nezavírejme dveře mládeži opomíjených domorodých společenství Latinské Ameriky!**

Jste připraveni otevřít a pustit je dovnitř a ven? Možná, že by to mohl být nejlepší vánoční dárek, jaký můžete nabídnout našemu drahému otci Donu Boskovi: salesiánskou misijní připravenost ad gentes, ad exteros, ad vitam! Brzy na shledanou.

P. Basañes
P. Guillermo Basañes, SDB
Hlavní rádce pro misie

KRISTUS SE NÁM NARODIL, RADUJME SE V DEN NAŠÍ SPÁSY!

Kde se Bůh narodil, tam se rodí naděje. On přináší naději. Tam, kde se narodil Bůh, rodí se mír. A kde se rodí mír, není již prostor pro nenávisť a válku. Zatím přesně tam, kde vtělený Syn Boží přišel na svět, přetrvává napětí a násilí a mír se stává darem, o který je třeba prosit a budovat ho. „Kde se narodil Bůh, naděje se rodí; a kde se rodí naděje, osoby získávají svoji důstojnost. Přesto je i dnes velký počet mužů a žen zbaven lidské důstojnosti a jako dítě Ježíš trpí chladem, chudobou a odmítnutím. Ať naši blízkost dnes pocítují ti, kteří jsou nejvíce zranitelní ..., ať naše povzbuzení nechybí všem, kteří prchají před extrémní chudobou nebo válkou a cestují až příliš často v nelidských podmínkách a nezřídka v ohrožení života. „Bůh ať oplatí všem jednotlivcům i státům, kteří velkoryse poskytují pomoc a vítají mnoho migrantů a uprchlíků, pomáhají jim vytvářet důstojnou budoucnost pro ně a jejich blízké a začlenit je do společnosti, kde jsou přijímáni!“

papež František,
Poselství Urbi et Orbi - Vánoce 2015

**Přejeme všem požehnané Vánoce!
Redakční tým „Cagliari 11“**

MÉ MISIJNÍ POVOLÁNÍ JE NEJLEPŠÍM DÁRKEM, KTERÝ JSEM KDY OBDRŽEL.

Když přemýšlím o počátku svého misijního povolání, připomínám si vždycky, když jsem byl dítě a moje matka volala, abych něco udělal „Prosím tě pojď a udělej to či ono“. Když máma zavolala, přestal jsem s tím, čím jsem právě zabýval a snažil jsem se co nejlépe vykonat to, o co mě požádala.

Moje misijní povolání se podobá takovému volání v určitém okamžiku života. Vzpomínám si, že jako postnovic jsem požádal, abych byl vyslán do misíí. Tři z mých spolubratří byli vysláni do Papuy-Nové Guineje, ale já ne. Několikrát jsem se tázal sám sebe, proč jsem nebyl vyslán...

Přesto jsem stále živil své misijní povolání. V mém srdci zůstala živá misijní horlivost, protože jsem se snažil plnit co nejlépe úkoly v praktickém tréninku a následně i jako student teologie.

A konečně – v mém posledním ročníku teologie – mě můj rektor informoval, že jsem dostal dvojí dárek: moje žádost o kněžské svěcení byla kladně přijata, a že budu poslán jako misionář do Východního Timoru. Ale moje misijní poslání bylo okamžitě zkoušeno ohněm.

V roce 1992 jsem přijel do Timoru, kde probíhalo velmi silné hnutí za nezávislost na Indonésii. Ve skutečnosti to byl zázrak, že jsem dostal povolení ke vstupu do Timoru, ale když reagujeme na Boží volání, on se postará o zbytek!

Brzy vypukly občanské nepokoje a mnoho našich domů bylo vypáleno. Můj provinciál mě požádal, abych doprovázel naše lidi, kteří prchali před násilím, které zaplavilo zemi. Byl tam naprostý chaos. Ztratili jsme navzájem kontakt. Někteří spolubratři dokonce mysleli, že jsem už mrtvý a sloužili mše za mé věčné odpočinutí!

Žil jsem několik měsíců s Timorskými uprchlíky v Austrálii. Ale nikdy jsem nepochyboval o Boží láskyplné ochraně pro nás všechny.

V průběhu let jsem čelil mnoha obtížným a dokonce život ohrožujícím situacím, ale nikdy jsem nelitoval, že jsem se stal misionářem. Původně

jsem si myslel, že být misionářem znamená kázat, vyučovat atp. Po 25 letech jsem si uvědomil, že být misionář je více o trpělivosti, pokoře a laskavosti. Často se setkávám s lidmi, které nepoznávám a oni mi řeknou: „Děkujeme vám, že jste nám pomohl přiblížit se k Pánu“, protože jsem tam sloužil v době, kdy byli ještě mladí! Skutečně mohu opravdu říci, že mé salesiánské kněžské a misijní povolání je ten nejlepší dárek, jaký jsem obdržel od našeho milosrdného Boha.

Když nás Bůh volá, neměli bychom se bát odpovědět. On se postará o zbytek!

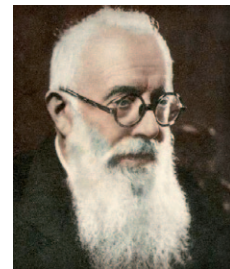
P. José Dwight San Juan

Filipínek, misionář na Východním Timoru

SVĚDEK SALESIÁNSKÉ MISIJNÍ SVATOSTI

(P. Pierluigi Cameroni, SDB – generální postulátor pro svatořečení)

Ctihodný **Msgr. Vincent Cimatti** (1879-1965), misionář v Japonsku, píše ve svém dopise hlavnímu představenému P. Petru Ricaldonemu: „Je dost lidí, kteří pozorují život misionáře z dálky po dlouhou dobu a studují jeho slova a skutky. I díky salesiánskému duchu klidné veselosti a upřímné starosti o mládež dokáže přilákat lidi, stejně jako sympatizanty. A konečně kouzlo lásky je neodolatelné, skutky milosrdenství nenechávají pohany lhostejnými.“

SALESIÁNSKÝ MISIJNÍ ÚMYSL

Za konsolidaci a plodnost projektu Evropa v každé provincii středo – severního evropského regionu.

Hluboké a rychlé společenské a kulturní změny v Evropě často způsobují u lidí, a dokonce i mezi některými spolubratry, ztrátu odvahy a nedostatek důvěry. Modlíme se, aby Evropa nezapomněla na své křesťanské kořeny a pokračovala ve svém misijním a evangelizačním úsilí s optimismem, nadějí a krásou vycházející z Krista.